

OPENBARE BIJeenkomst
ANTWERPEN 15 JUNI 1971.

MEDITATIE, DE JUISTE TECHNIEK EN HET EVENTUEEL DOEL ERVAN.

Meditatie is in feite een methode van overweging. Wanneer je goed mediteert dan stel je je in jezelf iets voor en maakt dit tot een innerlijke werkelijkheid. Dus het systeem van mediteren op zichzelf is niet zo moeilijk als het lijkt. Het is in feite een vorm van dagdromen, maar dan aan de hand van een gesteld onderwerp. Je laat dit onderwerp zich in jezelf ontwikkelen maar keert daarbij altijd terug tot één hoofdmotief. Het is dan mogelijk je volledig te vereenzelvigen met datgene wat er innerlijk gebeurt en dit betekent: naast emotie een reeks van ervaringen. Zeer bekende voorbeelden zijn de mensen die over het lijden van Jezus hebben gemediteerd en die daardoor zich zozeer één gingen gevoelen met deze lijdensgeschiedenis, dat zij de stigmata gingen vertonen, de wondtekenen van Jezus.

Wij hebben een werkelijkheid in ons zelf; onze gedachtenwereld kan zo reëel worden dat zij zelfs het lichaam beïnvloedt. Het zal u dus duidelijk zijn dat, wanneer wij mediteren, uit moeten gaan van die onderwerpen die eerstens voor onszelf reeds zinrijk zijn. Een willikeurig begrip, waar je niets van weet, als punt van meditatie nemen kun je niet. In de tweede plaats zul je je daaromtrent een voorstelling moeten opbouwen. Het is niet voldoende om bv. een enkel woord te blijven herhalen. Men noemt dat wel meditatie, maar het feitelijk effect dat wij dan bereiken is een soort zelfhypnose waarbij de ervaringen zo optredend, van contemplatieve aard zijn.

De onderwerpen worden uitgewerkt, daarbij laten wij vrij associaties een rol spelen tot het ogenblik dat wij te ver van ons onderwerp afkomen. Daartoe nemen wij wel een sleutelwoord of een sleutelbegrip, dat wij gedurende de meditatie voor onszelf steeds weer op de voorgrond stellen. Wanneer ik bv. zeg: Lijden dan kan ik gaan denken over het lijden van wezens die ik nooit heb gezien en waar ik niets van afweet; dat is heel moeilijk. Ik kan ook gaan denken over die vormen van leed en lijden die ik in mijn eigen omgeving ken en dan zien wij associatieve beelden rijzen, waardoor wij deze erkende vorm van lijden overdragen op ander lijden dat wij niet kennen. Het resultaat is dat wij associaties krijgen met personen wier persoonlijke toestand wier lijden wij dus eigenlijk niet kennen maar waarbij wij ons één gaan voelen. Dit heeft bovendien nog een ander resultaat: Wanneer je namelijk in dit denken een gevoel van eenheid met anderen, niet persoonlijk gekende personen en omstandigheden gaat beleven, zul je uit het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensen en het gezamenlijk denken van de mensen, dat rond de aarde zweeft, vaak vele gegevens nog verwerven waardoor je voorstelling toch veel dichterbij de werkelijkheid komt, dan zonder het meditatief pro-

oes mogelijk zou zijn. De methode van mediteren heb ik hiermee praktisch uiteen-
gezet ofschoon het u natuurlijk duidelijk zal zijn dat je een dergelijk proces
alleen helemaal zich kunt laten afspelen wanneer je redelijk ongestoord bent.
Je kunt niet midden op een verkeersweg gaan zitten en mediteren voor dat je een
zelfbeheersing hebt verworven die aanmerkelijk groter is dan de doorsneemens ooit
zal bezitten.

Van het doel van de meditatie: Ik weet dat heel veel mensen alleen maar me-
ditatie zien als iets dat alleen maar geestelijk zin heeft. Maar toch is dat ei-
genlijk niet waar. Ik heb u al gezegd: je hebt ook invloed op je lichamelijke om-
standigheden. Het meditatieve proces kan, indien het regelmatig herhaald wordt,
op de duur bepaalde lichamelijke phenomena tot stand brengen. Dat impliceert dus
dat ik even goed over ziekte en gezondheid kan mediteren, over stoffelijke situ-
aties, waarin ik mij een weg wil zoeken, als over meer geestelijke onderwerpen, of
zelfs meer abstracte mogelijkheden en problemen. Het doel van de meditatie moet
daarom nooit gesteld worden alleen maar als een geestelijk verder komen. Het moet
algemener worden gesteld en ik veronderstel dat de meest juiste formulering als
volgt luidt: Het doel der meditatie is: bestaande, althans erkende toestanden
zodanig je eigen te maken dat hierdoor, binnen het ik, zich verdere processen kun-
nen afspelen, hetzij van mentale, geestelijke of zelfs lichamelijke geaardheid.

Wanneer u wilt mediteren dan moet u zich toch eerst eens afvragen of die me-
ditatie bruikbaar is. Ik kan meditatie wel voorschrijven als een soort panaceum
voor alle geestelijke en andere kwalen, maar daar helpt het niet voor. Ik moet
in mijzelf de neiging tot beschouwelijkheid dragen. Dat is de eerste vereiste.
Ik moet op dat moment de behoefte hebben in mijzelf een bepaalde beleving of een
bepaalde beschouwing waar te maken. Ik kan dus niet altijd mediteren, maar dien
daarvoor in een zekere stemming te zijn. Ten tweede: zal ik mijn onderwerp van
meditatie dat toch in overeenstemming moeten kiezen met mijn geloof. Je hebt een
hele hoop dingen waaraan je gelooft. Er zijn zelfs mensen die geloven aan demo-
cratie, dat is ook zo een onbewezen geloof. Wanneer je dus uitgaat van je geloofs-
standpunt, dan moet je ook begrijpen: Hiermee kan ik in mijn meditatie nooit iets
tot stand brengen dat ligt buiten mijn werkelijkheid. Ik kan alleen maar reëel
maken in mijzelf wat in mijzelf bestaat. Een bepaald geloof dat ik heb, kan ik op
die manier juist definiëren. Ik kan mij bewust maken van veel factoren, die on-
bewust in mij aanwezig zijn, ik kan misschien betekenissen gaan daarzien van dingen
en waaraan ik normaal voorbij heb gekeken. Maar ik kan niet iets totaal nieuws
vinden, ik kan ook niet treden buiten de wereld waarin ik thuishoor. Dan moet je
er verder rekening mee houden dat meditatie op zichzelf voor lange termijnen moge-
lijk is, natuurlijk. Je kunt ook meteen beginnen met 120 Km. per dag te wandelen.
Als je dat doet, dan loop je op de blaren. Wanneer u begint met meditatie, zorg
er voor dat u het niet te lang achtereen doet. Een meditatie periode zoudt u aan

het begin, volgens mij, veilig kunnen stellen op ongeveer 5 tot 10 minuten, hierbij de voorbereiding, het rustig gaan zitten, het instellen op je onderwerp: het eens even omschrijven, niet meegerekend. Dat zou je op kunnen lossen door iemand te vragen je dus attent te maken op het verloop van de tijd na twaalf tot 15 minuten. Heb je dat een aantal malen gedaan, dan blijkt dat je gemakkelijker mediteert, het blijkt ook dat je meer tijd nodig hebt omdat je steeds meer associaties in jezelf ziet opkomen ten aanzien van het onderwerp. Dan pas is het veilig om die tijd uit te breiden tot 15 à 20 minuten. Voor de doorsnee westerling is een meditatie van een langere duur meestal niet goed haalbaar. Verder zijn er bepaalde dingen waar je rekening moet mee houden: Wanneer u lichamelijk gespannen bent of niet op uw gemak, dan zal uw meditatie steeds door lichamelijke dingen worden afgeleid. Neem een gemakkelijke houding aan, ook wanneer die niet zo plechtig is. Eet niet teveel voordien, gebruik ook geen alcohol of andere stimulantia bij voorkeur, maar zorg er ook voor dat je geen honger hebt. Zorg dat je ontspannen bent, maar ook weer niet zo ver dat je slaperig bent. Heel veel mensen zeggen: Ik mediteer, wanneer zij een uiltje knappen en daaraan een hoog geestelijke betekenis willen geven. Draagt u kleding, die het lichaam op een of andere manier knelt, verwijder die dan, zorg ervoor dat u redelijke frisse lucht hebt; uw ademhaling moet gemakkelijk zijn. In het begin raad ik u dus aan om eerst een ademhaling of drie diep te nemen en daarbij de adem ook bewust en versneld, met korte stoten, naar buiten te jagen. Dit heet: reinigende ademhaling; het heeft alleen eigenlijk ten doel voldoende zuurstof in de longen te brengen, de longen te activeren en dat heeft tot gevolg dat uw verdere levensprocessen gedurende de meditatie gemakkelijker verlopen. Dan zijn er nog kleinigheden bij zoals lichaamshoudingen. Kijk: als je met je knieën over elkaar gaat zitten mediteren, dan gaat dat misschien wel, maar er zijn nu eenmaal zenuwkanalen en deze zijn opgebouwd uit neuronen die een kokervorm hebben met uitsteekseltjes die om elkaar grijpen en wanneer er een ingedrukt wordt, ontstaat er een elektrische reactie. Dat wil zeggen dat een zekere inductieve werking rond die zenuwkanalen voortdurend aanwezig is eigenlijk en die inducties moeten wij nu niet teveel met elkaar in contact brengen. Ik zou daarom voor willen stellen: Wilt u liggend mediteren, zorg dan dat de benen iets van elkaar liggen, de handen los langs het lichaam gestrekt, zonden aangesloten te zijn. Wilt u knielend mediteren, geen bezwaar, maar zorg dat de benen op het punt van de knieën niet gesloten zijn. Wilt u zittend mediteren: Een van de bestehoudingen is: Enkels kruisen, knieën iets van elkaar, handen rustend op die knieën. Het zijn meer enkele tips, maar wil u goed mediteren dan moet u daarmee ook wel rekening houden.

U moet nooit meditatie met inspiratieve processen verwagren. Het is inderdaad zo. een mens die mediteert kan gedurende die meditatie bepaalde ervaringen opdoen, krachten gevoelen enz.. die hij niet beschouwt als deel van zijn eigen wezen. Maar onthoudt u dat al wat er gebeurt het gevolg is van uw eigen mentale, emotionele, en als gevolg daarvan, ook geestelijke processen. U bent zelf hier de bepalende factor ook wanneer het resultaat ongewenst zou zijn of voor u bijzonder belangrijk lijkt. U kunt, door eenvoudig van houding te veranderen, even diep, adem te halen en een ander woord als uitgangspunt te nemen, eventueel ongewenste processen bij een meditatie, in zeer korte tijd volledig ongedaan maken.

Zo dat is het dan, denkt u er maar eens over na.

Verder zou ik uiting willen geven aan aantal gedachten, stellingen, denkbeelden die voor mij persoonlijk interessant en belangrijk zijn. Laat ik beginnen met een paar ^{pr}actische dingen:

Vindt u ook dat het zo een eigenaardige rumoerige, onberekenbare tijd is op dit ogenblik? Kleine driftaanvaallen, ongevallen in de omgeving, kleine mislukkingen? Ik zou het mij voor kunnen stellen, want deze invloed heerst op dit ogenblik over de gehele wereld. De mensen denken vaak: Ja die stemmingen en dingen die zijn alleen iets wat mij aangaat. Dat is niet waar. Heel vaak is een gehele omgeving, soms de hele wereld onder een dergelijke pressie of invloed. Op 't ogenblik zijn er nog al wat invloeden van belang en dat noemen wij dan: cosmische en geestelijke invloeden. Hoe het inwerkt voor u, lijkt mij interessant voor u.

U weet allemaal wanneer er onweer is bv. dat jij je een beetje onrustig en loom gevoeld. U kunt zich misschien voorstellen dat er andere atmosferische omstandigheden zijn, waardoor uw humeur beroerd wordt. U heeft waarschijnlijk ook ontdekt dat u met zonneshijn veel meer kunt hebben of verdragen dan met regen, althans de meeste mensen. Waarom zoudt u dan niet onder de invloed komen van lichte afwijkingen bv. van een aardmagnetisch veld? Waarom zoudt u niet beïnvloed worden door verandering van de statische lading in de atmosfeer? Waarom zoudt u niet door snelle luchtpotentiaalwisselingen beïnvloed worden? Waarom zouden stralingen van buitenaf, zelfs wanneer zij bijna niet waarneembaar zijn, ook niet ergens invloed kunnen hebben? En als wij nu kijken naar de gevoeligheid voor onweer, dan blijkt dat in de eerste plaats bij de verschillende karaktertypes wat anders te zijn. Het lichamelijk type speelt een rol. Zo weten wij ook dat er omstandigheden zijn, je noemt dat de sfeer van een plaats, waarbij je dus emotioneel of mentaal onder druk komt te staan. En hier blijkt dat die indeling, naar zuiver lichamelijke types, niet hanteerbaar is, er blijkt ook geen volledige hanteerbaarheid van de zogenaamde karaktertypes. Hier blijkt o.a. opvoeding een rol te spelen, geloof, geestelijke instelling en zelfs de mate van geestelijke activiteit. Iemand die ontzettend veel mentaal werk verricht, zal onder een bepaalde conditie

prikkelbaar zijn, wanneer iemand die weinig nadenkt en alleen zo zijn handwerk doet, daar eigenlijk nog niet aan toe is. Wanneer de mentale mens alweer is gekomen tot een resolutie uit zijn chaos, zal het chaotische in de nietdenker pas goed beginnen. Dan zien wij dus verschuivingen van invloeden. Nu blijkt toch dat die invloed maar één periode optreedt. Maar bij de verschillende types komen dus de uitingen a.h.w. achter elkaar. B;v. Dit is enkel een voorbeeld, ik wil dus niet zeggen dat dit ooit het geval zal zijn: Er is, wat wij noemen, een vitaal-cosmische invloed en die verhoogt dus een aantal processen: gedachten maar ook een aantal reactieprocessen. Eerst komen diegenen die abstracte denkers zijnaan de beurt. Zij komen in huÿ abstracte wereld tot een nieuwe hantering van symbolen en vinden zo a.h.w. een nieuw wereldmodel, of een deel daarvan, dat zij praktisch gaan uitwerken. In deze periode zien wij vaak revolutionaire vernieuwingen of ontwikkelingen op bv. wetenschappelijk, technisch terrein. Daarna komt de intelligentia, dus diegenen die een behoorlijke opvoeding hebben en deze mensen beginnen nu onrustig te worden; hun manier van denken en reageren verandert. Zij zien de problemen anders. Heel vaak krijgen zij daardoor de neiging om voorzorgen te gaan treffen en beschouwen zij hun eigen mogelijkheden vanuit een nieuw standpunt. Hunreactie tegenover anderen is daarbij heel vaak van defensieve aard. Zij verdedigen zich door anderen een slag voor te zijn. Daarna krijgen wij wat ik de middenstand zou willen noemen: de doorsneemens. Deze gaat zich langzaam realiseren: Er zijn dingen veranderd, dit past mij niet, ik moet daar iets aan doen, maar hij weet niet precies wat. Het resultaat is dat hij probeert, op zijn manier, weer tot een reform te komen. Hij verandert ook weer iets in zijn eigen benadering van het leven, ofschoon niet veel, en zal over het algemeen steeds meer eisen gaan stellen tegenover de maatschappij, de gemeenschap als zodanig. En in deze tijd is dus al een programma gevormd en nu komen de dommeren pas onder invloed. Zij kunnen niet denken en wat doen zij? Zij nemen denkbeelden over, zowel van de wetenschapsmensen, de geestelijk goed gevormden, als van die middenstand; zij maken daar een vaag onlogische vorm van mentale haché van en beginnen als volgt dit met geweld door te voeren, omdat hun reactie er een is van: Als ik mijn zin niet krijg sla ik er op. De samenhang kan van ras tot ras, soms van milieu tot milieu verschillen. Er zijn dus situaties denkbaar waarbij de intelligentia als een geheel optreedt. Er zijn echter veel meer situaties denkbaar, waarin wij juist een versplintering krijgen in die intelligentia, vele tegenovergestelde richtingen van denken ontstaan. Zo kun je dus ook bij de domoren een situatie krijgen, waarbij ieder voor zich vecht tegen ieder ander, maar het is ook mogelijk dat er een gemeenschap ontstaat die dan heel vaak, alles wat eigenlijk aan de hand is en wat goed is, eenvoudig overspoelt met leuzen die niet helemaal begrepen zijn en waaruit je dan geweld kunt verwachten. De intelligentia maakt daaraan, omdat zij zich alweer aan het herstellen is,

heel vaak gebruik en soms misbruik van.

De situatie die nu heel vaak van belang is voor een mens is wel dat hij deze invloeden ondergaat en ze niet erkent. Je wordt in het leven in een zekere mate gemanipuleerd door niet visueel of sensueel kenbare invloeden. De uiting daarvan slaat ook over op het lichamelijke gedrag. Wanneer je dus een wereld ziet die in gisting is, zoals deze, en je weet dat er een reeks van bepaalde invloeden optreedt, dan kun je daaruit conclusies trekken. Dat is voor u moeilijker natuurlijk dan voor ons. Wanneer ik nu bv. zie dat er een invloedsperiode loopt die nogal hoog opgaande emoties met zich brengt in vele landen, van na benaderingswijze 7 à 8 augustus, dan begint het kenbaar worden van die verschijnselen in kleinere excessen en misschien enkele grotere al, waarschijnlijk 12 augustus, dan weet ik ook dat wij hier een klimmende invloed hebben. Dan zeg ik dus: Wij krijgen in deze periode te maken met een reeks conflicten. Deze conflicten zullen in sommige landen een grotere omvang aannemen dan verwacht is. Hierbij kan zowel gerekend worden op gewelddadigheden als ook op verschillende manipulaties van zakelijke aard en vooral ook van politieke aard. Maar wanneer dit gebeurd is, is er iets veranderd. Dat is nu het leuke van mijn standpunt uit. Wanneer zo'n ontwikkeling gebeurd is dan is er een mentale verandering. Er kan geen conflict zijn, zonder dat de mensen hun gedachten gaan wijzigen. Ten voordele of ten nadele van de conflicthouding doet niets ter zake, zij zijn veranderd. De omstandigheden die terugkeren na zo'n periode zijn dezelfde, doordat de benaderingswijze van dezelfde omstandigheden nu een nieuwe achtergrond heeft gekregen, een nieuwe stuwkracht ook vaak, moet er gerekend worden met een nalopen van de ontwikkeling en dan is er één stelregel bij die over het algemeen hanteerbaar is. Dat is: Wanneer een invloed op aarde optreedt zien wij de gevolgen daarvan meestal lopen van Oost naar West. Hierbij kan worden aangenomen dat de totale serie binnen de drie maanden voltooid is, zodat dan de invloed teruggekeerd is tot op haar punt van uitgang en daarmee een stabilisatie zonder meer gestabiliseerd kan worden. Wij stellen dan verder: De mate van verplaatsing over de wereld is op noordelijk en zuidelijk halfrond niet gelijk. Dit heeft te maken met de polariteit van de aarde en nog een paar dingen, te moeilijk om nu te verklaren, maar het is dus zo dat: op het zuidelijk halfrond een groot gedeelte van de invloeden in tegengestelde richting loopt en dat daarbij de omlooptijd ook ongeveer drie maanden is, maar dat wij te maken krijgen met een veel sterker verloop van de invloed. Het is zo, wanneer wij rellen hebben in India, dan komen er rellen in Turkije; wanneer er rellen zijn in Turkije, dan moeten wij rekenen met ongeresgeldheden en uitingen van ontevredenheid in Griekenland, Italië en Spanje. Wij kunnen dat naar het Noorden ook precies zo doortrekken. Het is een beetje gek misschien als je dat voor 't eerst bekijkt, maar als je het dagblad leest en je noteert voor de aardigheid de verschillende rellen en hun datum, gewoon op een

landkaartje, dan kun je die verschuiving zelf constateren.

Dan is er verder nog typerend bij: het karakter of de volksaard. Een volk bestaat niet reëel. Een volk is niet een rasseneenheid zonder meer; het is een sociale eenheid, ontstaan van een reeks afwijkende gebruiken en, in vele gevallen maar niet altijd, het gebruik van een gemeenschappelijk taal, zij het dat deze gesproken of geschreven gehanteerd wordt. Een taalgebied is niet altijd een nationaliteit, zoals u weet. Wél is er altijd een sterke neiging tot affiliatie aan de gebruiken en ontwikkeling van een gelijktalig gebied. Mentale invloeden worden natuurlijk ook door de historische ontwikkeling en de sociale opbouw bepaald, maar ook hierbij blijken taalgelijkheden een grote invloed te hebben. De mensen begrijpen dat vaak niet, zetten dat om in een emotionaliteit, die vaak met de taal verbonden is, maar in feite gaat het om hun levensgemeenschap. En deze levensgemeenschap zet zich af als zodanig tegenover elke gemeenschap waarin grote verschillen van beleving en samenleving voorkomen. De reactie op een invloed is afhankelijk van het grondpatroon. Zo is het heel goed mogelijk dat, wat in West-Duitsland een economische crisis veroorzaakt, in België tot een politiek geschil wordt, in Engeland tot een vakbondskwestie en in de Verenigde Staten een krachtmeting tussen niet legale en wel legale groeperingen uitgroeit. Wij moeten dus niet verwachten dat een invloed overal gelijke resultaten heeft. Wél moeten wij constateren dat de neiging hetzelfde is. Wanneer wij te maken hebben met geweld, bv. in de Baltische landen, dan zal er geen sprake zijn van een soortgelijk geweld in de Scandinavische gebieden. Maar "geweld" zal er een rol spelen en hierbij moet rekening gehouden worden met een hard optreden. Politici zullen misschien strijden met woorden, maar de kans is heel groot dat er dan ook slagen vallen.

Door al die dingen door te trekken ga je begrijpen dat het leven, naast zijn eigen rythme, dus ook verstoord wordt door cosmische invloeden of geestelijke invloeden, zoals u ze noemen wilt. Ook deze blijken met een bepaalde periodiciteit op te treden. Daar gelijke invloeden, onder andere omstandigheden andere resultaten hebben, is er geen sprake van een herhaalbaarheid, bv. van een historische herhaalbaarheid, wél is er sprake van een vergelijkbaarheid. De ontwikkeling die toen bestond zal nu ook bestaan onder gelijkssoortige invloeden. Omdat het voor de mens moeilijk is om cosmische tendenzen te berekenen, kan men daarbij uitgaan van de zon. De zon heeft een drie en een half jaar cyclus die nogal eens belangrijk kan zijn voor de aarde. Maar veel belangrijker is een 72 jaar cyclus. Om de 72 jaar zien wij bepaalde vergelijkbare ontwikkelingen op aarde en die zijn bijna altijd revolutionair. Dan zijn er natuurlijk ook de grotere cycli, u weet dat is hoofdzakelijk een omloopcyclus, dat is bv. voor de aarde 720 jaar. In die 720 jaar hebben wij drie vastliggende phases. Die phases betekenen invloeden en die herhalen zich; de gebeurtenissen niet. Nu geldt altijd één ding: Een gewaar-schuld mens telt voor twee. Het is ook hier het geval. Wanneer ik een invloed

herken en niet aanneem dat een gebeuren parallel of zelfs identiek zou zijn, dan kan ik heel vaak voorspellen welke reactie in mijn omgeving plaats zal vinden op die tendenz, op die invloed. Zo is het dus mogelijk om de bewegingen, vooral van de massa, in bepaalde tijdspannen met een behoorlijk zekerheid te benaderen. Op het ogenblik is massapsychologie de ontleding van wat er leeft onder de massa en van de drijfveer die die massa heeft. Daardoor is een zekere manipuleerbaarheid van de massa bereikbaar. Maar wanneer ik nu bovendien nog weet welke emotionele factoren, want dat zijn zij voor de doorsneemers, een rol gaan spelen in de reactie, kan ik mij afstemmen daarop en dan zou ik, ten goede gericht natuurlijk, veel dingen tot een vooruitgang kunnen ombuigen, die onder de normale omstandigheden eerder tot chaos, tot verval geleid zouden hebben. Om u een voorbeeld te geven: In een grote revolutie in de jaren 1918 tot 1923 werd enorm veel vernietigd, daarbij waren heel veel boekwerken. Daarna is een rust gekomen tot ongeveer 1928. In deze periode begon men wederom met bepaalde vormen van programma's en ook hier werd dus veel materiaal in beslag genomen. Maar wat heeft men gedaan? Men heeft het nu niet vernietigd, men heeft het a.h.w. bewaard en verwerkt. De resultaten zijn wel wat eigenaardig, maar het resultaat is wél geweest dat daardoor een enorme bibliotheek ter beschikking kwam, die later is uitgewerkt. Het was daarom mogelijk in de jaren 1936 niet alleen het analphabeetisme aanmerkelijk te beperken, maar ook om er voor te zorgen dat vele werken van classieke schrijvers, van letteratoren dus, ter beschikking waren en niet alleen in grote bibliotheken in een stad of bij rijke groepen, maar in bijna alle plaatsen, over het gehele land. Ik weet niet of u dat als een zegepraal beschouwt, het zijn maar boeken natuurlijk, maar het maakt weer duidelijk wat er gebeuren ging in de jaren 1940 enz.. In die tijd namelijk nam men wederom vele geschriften in beslag. Men deed dit hoofdzakelijk om defaitisme te voorkomen en nu het leuke: Een groot gedeelte daarvan is natuurlijk vernietigd. In de oorlogshandelingen werd een verschroeiide aarde tactiek vaak toegepast, maar wat bewaard bleef is, na de oorlog, en wel in de jaren 1946-1949, hernieuwd en vaak verbeterd uitgegeven. Hierdoor is de literaire schat die ter beschikking staat van de burger, niet alleen uitgebreid maar bovendien maakt hij kennis met een beter verzorgde uitgave en wordt de belangstelling voor bepaalde culturele aspecten aanmerkelijk groter.

Je ziet dus zo'n cyclus elke keer weer; Vernietiging, door welke oorzaak ook, In het begin absolute vernietiging, dan herschrijven, herpublicatie. Het zijn drie reacties op hetzelfde gebeuren en in alle drie de gevallen blijkt uit de reactie een progressieve invloed ten aanzien van de gemeenschap. Dat zijn dingen waarvoor je in de eerste plaats respect moet hebben. Om dit op te brengen is er toch ergens, waar dan ook, een begrip voor culturele waarde en inhoud van nood. In de tweede plaats moet je zeggen: Wat daar kan, kan elders ook. De tijd

van de boekenverbranding zonder meer is voorbij. Zelfs de tijd van het rassenconflict, zonder meer, gaat voorbij. Zeker er zijn ook nu nog vele landen waar boeken verboden zijn en sommige geschriften verbrend worden, maar het aantal wordt steeds minder, de erkenning van de werkelijke betekenis van een werk wordt groter. Je zou hieruit kunnen besluiten dat de wereld steeds dichter komt tot wat ik een culturele integratie zou willen noemen. Maar de cultuur draagt ook gelijktijdig, in de geschriften en elders het geestelijk leven van de mens. Ik durf te beweren dat iemand die Rusland niet begrijpt en Russische schrijvers leest, onig begrip krijgt van wat men dan de slavische volksziel pleegt te noemen. Ik durf te beweren dat diegenen, die kennis neemt van de denkbeelden van bv. de Amerikaanse negers, of u het er mee eens is of niet, in hun denkwereld ingroeit, maar daarbij ook bepaalde delen van hun denken en geloof overneemt. Dat betekent dat dus ook een geestelijke integratie mogelijk is. Dat het mogelijk is van de sterke schijding bv. tussen leer, geloof, denken van Oost en West ter zijde te stellen. Dat het mogelijk is, zelfs een Marxistisch, materialisme te integreren met christelijke waarheden, mohammedaanse leefregels en wijsheden uit het verre oosten. Het is mogelijk. De benamingen kunnen nog verschillen, maar ook komt een steeds grotere gelijkheid.

En dit houdt weer in dat een mens gemakkelijker zijn medemens kan verstaan. Dat is geestelijk veel belangrijker dan de mensen schijnen te beseffen. Een van de grote problemen in de mensheid, is altijd de communicatie geweest. Dat is niet alleen het vermogen een mededeling over te brengen, maar ook om een intentie over te brengen. Het overbrengen van intenties slaagt nog niet zo erg en wij zien er op dit ogenblik heel wat uitvloeisels van. Maar wanneer dus de achtergrond minder dogmatisch wordt, zonder dat wij overgaan tot een direct pragmatisme zonder meer, dan zal men beter begrijpen. D66E het begrip zal men ook duidelijker zich kunnen uitdrukken. De angst voor de ander, die de mensheid een enorme tijd beheerst heeft, kan gaan wegvallen en daarvoor in de plaats kan het begrip en ook de beperkte samenwerking met de ander in de plaats komen. Ik geloof dat je hierdoor de scheidslijnen, die tussen naties, volkeren en rassen bestaat, langzaam maar zeker ziet verdwijnen.

Wat heeft dit nu te maken met die kosmische invloeden? Wel u zit op het ogenblik in zo'n periode van invloeden. Voor de meeste mensen niet grettig. Maar hierdoor worden denkprocessen op gang gebracht, hierdoor worden tegenstellingen zo scherp dat men wel van de ander kennis moet gaan nemen omdat anders geen benaderingsmogelijkheid meer is. Hierdoor worden aan de andere kant gemeenschappelijke waarden ontdekt. Deze tijd, deze jaren zelfs, zijn groots omdat zij de mens dichter brengen bij het onderlinge begrip waaruit een geestelijke eenheid kan ontstaan. En juist in een dergelijke wereld zal ook de behoefte om

de medemens aan banden te leggen en te doen conformeren, aan vaste beginselen, afnemen. Daarvoor zal in de plaats komen: De mogelijkheid tot vrijer leven, vrijer denken. Niet zonder dat er verplichtingen aan vastzitten, of zonder dat je daarbij een geloof hoeft te hebben, maar een denken waarbij de vrijheid bestaat voor jou om je geloof te leven zoals je het voelt. Je maatschappelijk uiting te kiezen, zoals je die voor jezelf noodzakelijk acht. En daarmee zijn wij gekomen in de richting van een breederschapsmaatschappij, waarbij dus de verdeeldheid wegvalt. In deze tijd is daar nog heel wat aan te doen.

Er zijn heel wat invloeden van onze kant uit, vanuit de geest, die zich daarmee bezighouden. U zult er wel enkele resultaten van zien binnenkort. Er gaan nog een paar staatslieden naar de andere kant toe. Zij komen bij ons terecht, of zij lopen over naar anderen, of zij verdwijnen door ziekte van het toneel.

U zult daarnaast zien hoe wonderbaarlijke reddingen er verricht gaan worden. U zult zien hoe de meest eigenaardige situaties plotseling op gaan treden. Als u er rekening mee houdt dan zult u tegen uzelf zeggen: Dit is de tijd waarin ik persoonlijk a.h.w. vooruit moet proberen te lopen wanneer ik de mogelijkheden heb, wanneer ik in mijzelf de mentale kwaliteiten bezit, de gevoelakwaliteiten bezit om dit begrip voor anderen, deze noodzaak van verbondenheid tussen allen verder tot stand te brengen, dan zal ik er alvast mee beginnen. Niet georganiseerd, maar gewoon vanuit mijzelf.

In de komende jaren zal er een enorme ommekeer zijn in mentaliteit. Maar wanneer de mens zijn uiterlijkheden daarbij nog steeds laat reguleren door algemene maatstaven zonder meer, zonder dat hij daarbij zelf probeert te begrijpen, zelf zijn handelen bepaalt, dan is het mogelijk dat enkelen daardoor zéér groot leed nog over een groot gedeelte van de mensheid brengen. Daarom is het zo belangrijk dat de mens leert om a.h.w. iets vooruit te lopen op de werkelijkheid van broederschap en eenheid. Daarom is het ook zo belangrijk dat hij in zijn denken, en nu kent de meditatie toch nog even om de hoek kijken, dat hij dus al wat hem met anderen verenigt op de voorgrond brengt, niet datgene wat hem van anderen scheidt. Op deze manier ontstaat een grotere harmonie, niet alleen met de mens maar ook met ons, die mensen geweest zijn en die nu op een andere wijze voortbestaan. Ik geloof dat deze eenheid voor ons allen, ook voor de geest dus, heilzaam kan zijn.

Het merendeel van hetgeen ik hier gezegd heb zijn controleerbaar. De dingen die niet bewijsbaar zijn, van het voorgaande, zijn zo beladen met indicaties van allerhand kanten, dat zij, op zijn minst genomen aannemelijk moeten lijken. Ik hoop dat u daarom mijn stokpaardje, want dat is het wel enigszins, een klein beetje ook zult leren berijden. Het stokpaardje van samenwerking, van positiviteit.

